

ORGLET

Orglets facade er fra 1700-tallet, men selve orglet er fra 1981. Orglet er bygget af Carsten Lund, der har intoneret det i den historiske Kirnberger III-stemning, som var udbredt i barokken. Den historiske stemning bevirker, at der ikke er lige stor afstand mellem alle 12 halvtoner, som vi kender det fra et moderne ligesvævende flygel, og at alle tonearter derfor ikke lyder ens.

PRÆDIKESTOLEN

Prædikestolen regnes for en af de ældste bevarede sengotiske prædikestole i landet. Den stammer sandsynligvis endnu fra den katolske tid og stod oprindeligt på gulvet. Først efter reformationen blev den løftet på en stolpe og fik det helt igennem renæssanceprægede opgangspanel.

Ved en renovering i 1962 afrensede man prædikestolen for senere farvelag og valgte at male felterne i de oprindelige farver rød og blå. De konsolagtige fremspring på de lodrette lister er i dag uden funktion, men der var tidligere fæstnet gotiske spir til dem, der desværre er gået tabt. Mønstret kendes i forenklet form fra Frejlev Kirke. Fodlisten er den oprindelige topliste, der ved en fejl er blevet anbragt for neden. Samtidig med denne fejlplacering er det nederste af de oprindelige fem fremspring blevet skåret væk.

EGÅ KIRKE

Midt i Gl. Egå by ligger Egå Kirke. Det blytækkede kor og skib er bygget i 1100-tallet i romansk stil af kampesten med tilhuggede kvadre i hjørnerne og omkring de tilmurede vinduer, der ses udvendig i korets mur i øst og nord, og ved den tilmurede kvindedør i nord.

Tårn og våbenhus er senere tilbygninger af munkesten i gotisk stil med kamtakker og blændinger. De er tækket med røde vingetegl og dateres normalt til tiden omkring 1500. Men da man på den ældste klokke fandt dateringen 1427, må tårnet allerede være bygget i begyndelse af 1400-tallet.

På våbenhusets gavl er der et solur fra 1622, en gave af Maren Wellomsdatter og Peder Andersen fra Skæring Munkegård, som blev begravet i kirken og ses på gravstenen i koret ved nordvæggen.

Layout, foto og tekst: T.A. Nielsen og H. Blosen
Trykt ved Lasertryk, November 2020.
Find mere om Egå Kirke på www.egaakirke.dk

EGÅ KIRKE

ALTERTAVLEN

Altertavlen er fra ca. 1600. Det er en katekismustavle, der samler den "kristne børnelærdoms" fem centrale troselementer: trosbekendelsen, fadervor, de ti bud og de to sakramenter dåb og nadver. Altertavlens midterste billede viser den sidste nadver. Sidefløjen til venstre viser Moses, der med Lovens tavler kommer fra Sinaibjerget og vredes over israelitterne, der danser om guldkalven, sidefløjen til højre viser et 1500-tals barnedåb. Fløjene for oven viser Moses, der modtager Lovens tavler (til venstre) og Jesu dåb i Jordan (til højre).

Rammeværket indeholder bibelsteder efter Christian 3.s bibel fra 1550. I 1800-tallet blev altertavlen overmalet, således at den mistede sin karakterer som katekismustavle, men en restaurering i 1962 kunne genskabe de oprindelige billeder og tekster.

ALTERBORDSFORSIDE

Alterbordsforsiden stammer fra den katolske tid og er dateret 1523. Det centrale billede fremstiller kong David, der peger på et latinsk citat af salme 88, som slynger sig gennem rankeværket. Foroven og for neden står latinske bibelcitater.

Våbnene for oven står for den sidste katolske biskop i Aarhus Ove Billes fædre og mødrene slægt. Våbnet til venstre i midten er Aarhus Domkirkes stiftsvåben, og våbnet til højre i midten med initialerne G og S står for Domkirkens kantor Georg Samsing som giver for alterbordsforsiden.

Han modtog indtægterne af Egå Kirke og skulle til gengæld sørge for menighedens kirkelige betjening.

DØBEFONTEN

Døbefonten er kirkens ældste inventarstykke. Den har stået i kirken fra begyndelsen, men blev flyttet fra sin oprindelige plads mellem de to portaler frem til placeringen ved koret. Det er en typisk østjysk løvefont med fire løvekroppe, af hvilke hver to forenes i et hoved. De symboliserer dæmoniske magter, der overvindes ved selve dåben.

KIRKERUMMET

Kirkens indre præges af de høje og lyse hvælvinger, der ved rummets gotiske ombygning fra senmiddelalderen erstattede den romanske kirkes flade loft.

Ved en radikal restaurering i 1962 mistede rummet ved overhvidning sin gamle bemaling, den såkaldte "murermestermaling" af ribber og buer, som kendes fra mange andre landsbykirker, fx Vejlbj/Risskov. Til gengæld opnåede rummet sin meget rolige ensartede stemning.

